

Op toneel kan alles....Da'iss...!

Eddy Vaes - Zone 03 - 26 februari 2004

Een man komt met grote passen het toneel opgestapt. Het lijkt wel een reus. Kinderen ziet hij eerst niet zitten en als hij ze later toch ontdekt, maakt hij ze bang en scheld hij ze uit. En schelden kan hij. Zo van: 'Niet kuchen, geen neuzen snuiten, geen gekraak van zakjes chips.' Het gaat niet goed met de wereld, vindt deze Verschrikkelijke meneer, die eigenlijk Francis heet. De wereld gaat ten onder aan kinderachtigheden, 'en die komen van bij jullie, het woord zegt het zelf', roept hij. Toch zijn de kinderen niet bang. Ze weten dat dit maar toneel is en dus niet echt. Maar de man blijkt dat niet te weten. En dat is het probleem.

De Verschrikkelijke Meneer is boos. Hij had een afspraak, niemand staat hem op te wachten. Of toch? Een sanseveriaplant op een sokkel begint plots te praten en te wandelen. Onder de sokkel zit Het Meisje. Wat later komt De Stille uit een nachtkasje gesprongen. Zij zijn zijn twee beschermgeesten. Zonder hen redt hij het niet.

Francis heeft een triestige jeugd gehad. Zijn moeder liet hem en zijn vader in de steek voor een andere man. Ze schreef hem af en toe een prentbriefkaart met achterop 'Achter de wolken schijnt de zon, je mamma'. Hij was klein en heeft zichzelf een halve meter groter gemaakt. Hij wilde rijk worden met de verkoop van speciaal zout, gewonnen uit tranen van in de steek gelaten meisjes van vier.

In elke volwassene zit nog een beetje een kind. Ook in Francis zit nog een kind dat denkt dat dat alles echt is. De Stille en Het Meisje proberen hem aan het verstand te brengen dat hij gewoon in een toneelstuk staat te spelen. Het Meisje wil bewijzen dat niets echt is en laat het regenen, een plensbui op zijn hoofd. 'Op toneel kan er vanalles', zegt ze.

Da'iss...! is hoogst vermakelijk theater. Hoewel de ondertoon tragisch is en er flink wordt gefilosofeerd over waarheid en leugen, blijft dit pure lol van maker Peter De Graef. Voor HETPALEIS bewerkte hij vroeger De winter onder de tafel van Topor. Daar werkte hij voor het eerst met de drie acteurs die ook hier voortreffelijk spelen: Brechje Louwaard, David Cantens en Tristan Versteven. Het stuk is spitsvondig en schiet alle kanten uit en soms boven de petjes van de zevenjarigen, dus wat ouder mag. Het is leuk voor kinderen die tegen een stootje kunnen en weten dat theater niet echt is. Maar het is vooral leuk voor het kind dat in elke volwassene zit.